

Ден на „Служба на жените”

12 юни, 2010

“Като диамант в ръцете на Господа”

Автор – Денис Лопес
Южно-Американска дивизия
Превод на английски: Бет Чагас

Създадено от отдел „Служба на жените”
Генерална Конференция на Адвентистите от 7-я ден

SEVENTH-DAY
ADVENTIST
CHURCH

General Conference
World Headquarters

Department of Women's Ministries

12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, Maryland
20904-6600 USA
Telephone (301) 680-6608
Fax (301) 680-6600
<http://wm.gc.adventist.org>

Мои скъпи сестри:

В ръцете си държите ресурсния пакет за деня на „Служба на жените” за 2010, озаглавен „Като диамант в ръцете на Господа”. Тази програма бе подготвена от Денис Лопес от Южно-Американската дивизия (SAD) с много молитва и обмисляне. Денис служи като директор на „Служба на жените” за северната Бразилска съюзна мисия, така че тя познава предизвикателствата, които срещате във вашето служене.

Фокусът на този пакет е върху важноста на това да сияем за Бога дори при трудни обстоятелства. Чувствайте се свободни да адаптирате информацията така, че да подхожда за жените във вашата културна среда. Помнете, това е ден, когато ние отбелязваме жени, които да дали своето време, таланти и дори живота си в служба на Бога. Отделете време за оценка на някои от тези жени и за благодарност към Бога за тяхното радостно служене.

Молим ви да наблегнете на две дивизии. Те са Южно-Американската дивизия и дивизия Южен Пасифик. Следващите страници съдържат доклади за работата в тези дивизии и ние искаме да ви насърчим да се молите за тях. Тази информация можете да включите в програмата на съботното ви училище чрез жени, облечени в костюмите на някои от страните в тези дивизии. Идеите са много.

Работата на „Служба на жените” не би напредвала, ако не бихте позволили на Бог да ви използва в служба на жени. Докато представяте тази програма, моля наблегнете на нуждата всички тези жени да имат служене, което докосва живота на нуждаещите се, докато им разказваме за любовта на Исус.

С любов и радост

Хийдър-Доун Смол
Директор

Съдържание

	Стр.
За автора.....	4
Представени дивизии.....	5
План на богослужението.....	7
Проповед за събота сутрин: “Като диамант в ръцете на Господа”.....	8
Детска история: “Божии скъпоценни камъни”.....	15
Цитати за жените от Елън Г.Уайт.....	17
„Служба на жените”: Как можете да се включите.....	18

За автора

Денис Макенбургър Лопес е от Флорианополис, Бразилия. От 30 години е омъжена за пастор Марлингтън Соуза Лопес, който понастоящем е президент на Северната Бразилска съюзна мисия. Има двама сина: Денисън, на 18 години и Уелингтън, на 16 години. Тя е завършила Федералния Университет в Парана и работи като директор на „Служба на жените” и „Служба за децата и тийнейджърите” в Северната Бразилска съюзна мисия. Обича работата си и чувства Божиите благословения в привилегията да Му служи.

“Като диамант в ръцете на Господа”

План на богослужението

Музикална прелюдия

Участниците излизат на подиума

Славословие (доксология)

Призив/молитва

Събиране на десетък и дарения

Доброволни дарения

Молитва за посвещение на даренията

Хвалебен химн: “Мой създател и мой Цар” (Адвентна песнарка № 15)

Застъпническа молитва

Детска история: “Божии скъпоценни камъни”

Специална музика

ПРОПОВЕД: “Като диамант в ръцете на Господа”

Химн за посвещение: “Свети в своя ъгъл” (Адвентна песнарка № 218)

Благословение

Химн за довиждане

Край

Като диамант в ръцете на Господа

Проповед От Денис Лопес

Библейски стих:

Притчи 11:16 “Добросърдечната жена придобива уважение, а безжалостните хора придобиват само богатство.” (NIV)

Матей 5:9 “Блажени миротворците, защото ще се нарекат Божии деца.” (NIV)

I – Въведение

Ние живеем в свят, който изключително много почита красотата, силата и богатството. Свят, който почита личностите, които имат тези неща. Но този интерес не принадлежи изключително само към нашия век. В историята и биографията четем за много хора, от миналото, които, в търсенията си да придобият тези неща, са поемали пътища, които понякога са донасяли радост, но и тъга и трагедия.

Нека, тази сутрин, да погледнем на една история за трима души. Заедно те преживели борба включваща красота, богатство, власт, гордост, омраза и егоизъм. Когато наблюдаваме тези трима души, ние ги виждаме да поемат по три различни посоки, въпреки че пътищата им се преплитат. Не се занимаваме с фантастика, но с една библейска история, която намираме в Стария завет. Ще разгледаме в дълбочина историята за един диамант и за един необработен камък – диамант, който позволил да бъде полиран от Бога и необработен камък, който не приел възможността да бъде полиран.

II – Кои са героите в тази история?

1 Царе 25: 2-3 – “И имаше в Маон един човек, чиято работа беше на Кармил; и той човек беше много богат, и имаше три хиляди овци и хиляда кози; и стрижеше овците си на Кармил. Името на човека беше Навал, а името на жена му Авигея; и жената беше благоразумна и красива, а мъжът opak и нечестив в делата си; и той беше от Халевовия род {Или: С кучешки нрави}.” (NIV)

Ние не познаваме обстоятелствата, които са накарали Авигея, искрена, красива, просветена жена, да се омъжи за Навал, мъж, който е отхвърлял Бога независимо от факта, че е бил потомък на Халев. Обаче, младите дами от онова време, са се омъжвали за мъже, избрани от бащите им или по настояване на семейството.

Ние разбираме, че Авигея е била много скъпа на родителите си, защото името и означава „причина за радост” или „радост за моя баша”. Тъй като имената на децата от онова време са разкривали преживяване по време на рождението или желаното бъдеще за детето, можем да заключим, че родителите на Авигея са били много доволни от нейното рождение и че те са мечтали за блестящо бъдеще за тяхното красиво, малко момиче. Очевидно те са вярвали, че Навал, един богат човек, би бил добра партия за тяхната дъщеря. Обаче, Навал използвал властта си и богатството си да крие един беден характер, който се разкрил като нечувствителен, груб и подъл по време на брака им.

От останалата част на тази история, ние научаваме, че външната красота на тази жена е засенчена от вътрешната и красота. Достоянствата на нейния характер сияят като полиран диамант, като правят Авигея по-уважавана и почитана от своя съпруг с цялото му голямо материално богатство.

III – Контекстът

Самуил, великият пророк на Израел, бе починал съвсем наскоро и нацията чувстваше загубата на този, който бе насърчавал хората. Давид също много страдаше от тази загуба. Тъй като не можеше да посети погребението на пророка, поради преследването от страна на цар Саул, Давид плака като дете, което е загубило баща си. Сега опасността за Давид от Саул бе дори по-голяма, затова той се възползва от времето, през което царят бе ангажиран с погребението на Самуил и от времето на оплакването му, за да избяга на по-сигурно скривалище, пустинята Фаран.

През времето, което прекара там, помазаният от Господа и неговите шестстотин мъже защитаваха фермерите в региона от атаките на номади и крадци. Навал бе един от хората, които имаха полза от това; тази протекция бе толкова ефективна, че слугите на Навал признават в 1Царе 25:16: „те бяха като стена около нас и денем и нощем през всичкото време, докато бяхме с тях и пасяхме овците”. (NIV)

Времето бързо отмина и дойде време за жътва. Това бе времето за наслада от плодовете на техния труд. Слугите на Навал празнуваха, когато Давид изпрати десет от своите мъже на мирна и добросъседска мисия. Силният воин поиска част от изобилната реколта на богатия фермер, за да посрещне нуждите на своите мъже. Това бяха същите мъже, които бяха защитавали Навал и, като резултат от тяхната закрила, му бяха помогнали да забогатее още повече.

С едно глупаво, егоистично отношение, което показва значението на неговото име, Навал претендира, че той никога не е чувал за Давид и го сравнява с избягал слуга. В 1Царе 25:10,11 ние четем: „Но Навал отговори на Давидовите слуги, казвайки: Кой е Давид? и кой е Есеевият син? Много са станали днес слугите, които бягат всеки от господаря си. И така, да взема ли хляба си, и водата си, и закланото, което заклах за стригачите си, та да ги дам на човеци, които не знам от къде са?” (NIV)

Подобно неуважение разочарова мъжете на Давид. Те бързо се връщат и докладват на Давид какво се е случило. Това предизвиква неговото негодувание.

Страх и възмущение накарват един от слугите на Навал бързо да отиде при Авигея, защото той разбрал опасността надигаща се поради грубостта на Навал. Той и докладвал целия инцидент и помолил за намесата и. Бързо, но дискретно и мъдро, тя направила необходимите приготовления. Без да говори със съпруга си, тя събрала храна за Давид и мъжете му.

Докато Авигея се приготвяла да помогне на Давид и неговите мъже, Давид, без да помисли или да се консултира с Бога, реагира импулсивно, мотивиран от своето засегнато его. Събира 400 мъже с идеята да сложи край на Навал и слугите му, поради невероятната неблагодарност на този човек.

Щеше да се достигне до битка на две Его, изпълнена с гордост и омраза, когато Авигея се появява, един диамант с рядка красота сред цялата враждебност. Когато я виждат, Давид и мъжете му, спират. Авигея слиза от магарето си и пада на колене пред Божия помазаник като се застъпва за съпруга си (1Царе 25:23). Тя не го защитава; съгласява се, че е глупак. След това моли за прошка и приема на себе си грешката, която би трябвало да падне върху Навал, въпреки че тя с нищо не е виновна. Думите и са: „На мене, господарю мой, на мене нека бъде това нечестие; и нека говори, моля, слугинята ти в ушите ти; и послушай думите на слугинята си”. В стих 28, тя продължава: „Прости, моля, грешката на слугинята си, защото Господ непременно ще направи за господаря ми твърд дом, понеже господарят ми воюва в Господните войни. И зло не се намери в тебе никога”. (NIV)

По този начин Авигея успява да избегне една избухлива ситуация и да донесе мир и примирение.

Можем да си представим, че красотата на Авигея е парализирала войската. Мъдрите и смирени думи са умирили ядните чувства и са предотвратили кръвопролитие; подаръците и разкриват нейната любезност. Нека отбележим даровете, които тя донася със себе си:

- Двеста хляба: хлябът е бил нещо важно в Палестина и обикновено е бил пълен със сирене или маслини.
- Два меха с вино: това е бил гроздов сок, който когато ферментирал, можел да се използва като дезинфектант и лекарство, което път би било много подходящо за Давид и войниците му.
- Пет сготвени овци: овнешко, приготвено за печене, което също така е било основен продукт.
- Пет мери пържено жито: то би могло да бъде изядено по всяко време и да се използва от войниците за подкрепа, докато работят.
- Сто грозда сухо грозде и двеста низаници от пресовани смокини: това е бил десертът, който, освен, че е подходящ за пътуващи, би могъл да възстанови енергията им.

Авигея тактично и щедро осигури продукти за Давид и мъжете му.

След като представи даровете си, Авигея напусна присъствието на бъдещия цар на Израел. Тя се върна у дома и изчака подходящото време да говори със съпруга си. Тъй като Навал бе пиян, Авигея изчака до изгрева, за да му каже какво се бе случило. Когато той научи колко близо бе дошъл Давид до техния лагер и как самият той е бил близо до смъртта, Навал получи сърдечна атака. Той страда и умря десет дена по-късно.

Когато научи за смъртта на Навал, Давид почувства облекчение от това, че бе изчакал Бог да въздаде съд върху този глупав мъж, а не бе взел нещата в своите ръце.

В деня, когато Авигея занесе подаръците си, Давид бе впечатлен от нейната красота и интелигентност и не можеше да я забрави. След смъртта на Навал, Давид я поиска за съпруга и тя прие. Вътрешната красота и мъдрост на Авигея, чиито характер бе като красиво обработен диамант, бяха почетени и тя стана благословение за новия цар на Израел. Тя също бе благословена с радостта да роди първият им син.

IV – Уроци и приложение

Авигея бе минала през много трудни ситуации с много малко причини за радост. Вероятно тя не е изпитала истинската любов в брака си, тъй като съпругът и бил много раздразнителен. Той пиел много и считал, че светът се върти около него и неговите интереси. Обаче, въпреки обстоятелствата, Авигея била вярна на своя съпруг, на хората в нейното домакинство и на Бог и на Неговото слово. Тя била интелигентна и щедра. Ръководела домакинството си добре и се грижела и за себе си. Тя вдъхвала вяра и доверие. Дискретност и смирение били важни характерни черти на Авигея; тя също така била твърда що се отнася до мисията и. Библията не ни разкрива името на добродетелната жена в Притчи, но лесно може да се види, че описанието може добре да пасне на Авигея.

Чрез историята на тази жена ние може да научим стойността на инициативността, дискретността, на поставянето на приоритети, на решителността и мъдростта. И можем да се запитаме кои са красивите тайни на тази жена? Какво я направи искрящ диамант в сред обикновени камъни?

Тайна №1: Взаимоотношения с Бога. Авигея имаше близки взаимоотношения с Бога. Това и помагаше да разбере какво да прави и да казва, когато се сблъскваше с натиск от страна на съпруга си или когато се занимаваше с неговите неблагоприятни постъпки. Това е единственият начин за нас да имаме здравословни взаимоотношения или, както в случая на Авигея и на мнозина други, да направим лошите взаимоотношения приемливи.

Чрез лични взаимоотношения и общение с Господа, човек придобива необходимата мъдрост и прозорливост, за да се справя със семеен партньор, който не е християнин, или с друг човек. Чрез лични взаимоотношения с Бога е възможно да преживеем радост, дори при безнадеждна, на пръв поглед, ситуация. Личните взаимоотношения с Него ни водят до това да се радваме на безусловна любов. В личните взаимоотношения с Него, ние се научаваме да разчитаме на Господа. Това е нашият източник на мъдрост – мъдростта, която изпълваше живота на Авигея. В Неемия 8:20 ни се напомня: „не скърбете, защото да се радвате, в Господа, е вашата сила”. (NIV)

Тайна №2: Спокоен дух на миротворец. Авигея не винаги се съгласяваше с отношенията на съпруга си; обаче, тя нито спореше, нито беше пасивна. Историята и е доказателство за това.

Думите на Исус ни уверяват, че „Блажени са миротворците” Матей 5:9. Подобно на Авигея, можем да избегнем подводните камъни в нашите взаимоотношения, както в собственото си семейство, така и в отношенията с други хора, ако позволим на Божия мир за изпълва нашият дух. Развитието на самоконтрол, обръщането на дадена ситуация на 180 градуса, да направим от себе си най-доброто, което можем – това са начини за изграждането на нашия характер, така че да можем да имаме характер подобен на този на Исус и така да можем да запазим хармония. Елън Уайт коментира в книгата „Патриарси и пророци”, стр. 667: „Дано да имаше много повече хора, подобни на тази жена от Израел, които да успокояват раздразнени чувства, да избягват прибързаните импулси и да предотвратяват много злини чрез спокойни думи и правилно насочвана мъдрост”.

Тайна №3: Последователност и вярност. Тъй като Авигея бе постоянна и вярна във всичко, което казваше и правеше, хората и се доверяваха. Ако това не беше така, Навал не би страдал, поради историята, която тя разказа, слугите не биха и се доверили за разрешаването на проблеми, нито Давид би приел думата и.

Както и четем в Лука 16:10: „Верният в най-малкото и в многото е верен”. Ако искаме да спечелим доверието на други хора, за да повярват и в историята на Изкуплението, трябва да бъдем постоянни. Действията ни би трябвало да отразяват нашата вяра и нашите думи. Вярно е, че някои хора, като Навал, въпреки че вярват, не се предават на умоляванията на Святия Дух. Но, други ще дойдат при нас в търсене на помощ, както в случая със слугите на Авигея. Някои ще приемат и ще повярват истината, като се оставят да бъдат променени от любовта и силата на словото.

Тайна №4: Любезност и гостоприемство. Хората, които обичат Бога ще бъдат любезни към всички, особено към тези, които са груби и неприятни. Авигея бе любезна към своя съпруг винаги, защото тя бе научила, че кротките, миролюбиви думи вършат повече от жестоките, порицаващи думи. Тя любезно забавляваше гостите, които съпругът и довеждаше в техния дом. Тя бе загрижена за добруването на тези, които работеха на нейната собственост и имаше приятелски отношения със съседите си. Също така, тя бе вежлива и гостоприемна към Давид и неговите войници.

Павел ни насърчава да култивираме тези привлекателни черти на характера. В Колосияни 3:12: „И тъй, като Божии избрани, свети и възлюбени, облечете се с милосърдие, благодат, смирение, кротост, дълготърпение”. (NIV)

Могат ли хората, с които контактуваме, да видят една постоянна любезност в нас? Обичащи и търпеливи ли сме дори с тези личности, които ни причиняват неприятности? Добри домакини ли сме към гостите в нашите домове? Отношението ни към тези, които Святия Дух води в Божия дом дали е маркирано с любезност? Мили ли сме към хората, с които работим, особено с тези, които ни помагат или които работят под наше ръководство? Какъв вид гостоприемство показваме към нашите съседи в обществото ни и към тези, които са съседи на църквата ни?

В “Патриарси и пророци”, стр. 667, ние четем: „Благочестието (или любезността) на Авигея, подобно на аромата на цветето, се проявяваше напълно несъзнателно в изражението, думите и действията и. Духът на Божия Син пребъдваше в душата и. Думите и, подправени с благодат и пълни с любезност и мир, разпръскваха небесно влияние”.

Тайна №5: Скъмност и благоразумие. Авигея можеше да изгуби всичко, включително живота си, ако не се бе научила на скромност и благоразумие. В Матей 10:16 четем: „Изпращам ви като овце сред вълци. Затова бъдете мъдри като змиите и незлобливи като гълъбите”. Авигея бе като агне сред вълци. Навал и Давид и двамата бяха силни мъже – Навал, който често действаше неразумно и Давид, който беше на път да действа неразумно. Авигея внимателно избра думите си като говори предпазливо в точно правилното време. В резултат на това Давид, Навал и техните войници и слуги бяха спасени през този ден.

Гордостта, импулсивността, нечувствителността и желанието да раздаваш справедливост причиняват много страдание! Нещата не трябва да са такива при

Божии деца. Ние сме сред вълци, но не би трябвало да бъдем като тях. Това не означава, че трябва да бъдем пасивни. Ние сме овце, защото сме различни и тази разлика трябва да донася промяна. Поради тази причина на нас ни е даден библейски съвет относно благоразумието и скромността (Мат. 10:16) и ни се напомня, че само Бог раздава справедливост (Втор. 9:7). Има време, когато трябва да се мълчи и време, когато трябва да се говори (Еклезиаст 3:7). С молитва трябва да научим тази разлика.

Скромността има силата да обезоръжава спорове; благоразумието има силата да променя ситуации. Скромността донася прощение, а благоразумието предизвиква промяна. Скромността изгражда любов; благоразумието изгражда уважение. Скромността и благоразумието на Авигея обезоръжиха Давид, спасиха дома и, спечелиха уважението на всички, които бяха свидетели на станалото и бяха почетени от Бога.

Тайна №6: Божият призив. Възможно е някои от добродетелите на Авигея да са се развили с течение на времето, поради ситуациите, пред които се е изправяла в своя нелек брак. Тя беше отказала да бъде тласкана насам натам от обстоятелствата и промени посоката на събитията чрез благоразумието си. Но тя не бе пасивна, а предприе действия. Тя разбра, че мисията и бе да служи за благословение на другите, включително Навал. Може би единствения шанс за истинско щастие за него бе нейното присъствие и нейния добър разум. Мисията и, също така, бе да защитава и спасява дома си и хората, които бяха част от него. Докато тя действаше, Господ я подкрепи като и даде нови таланти и мъдрост и така Той можа да я използва, за да укори и посъветва самия цар Давид.

Подобно на Авигея ние всички сме призовани от Бога да служим. Нашите обстоятелства не трябва да ни възпират; трябва да изпълним мисията си. Всъщност, трудностите могат да ни помогнат да дадем най-доброто от себе си и могат да ни покажат, че не се нуждаем от престиж или от някаква специална титла, за да бъдем за благословение и за да изпълним целта, която Бог има за всеки един от нас. Способността ни се дава в същата мярка, в която ние растем по-близо до Бога и започваме да действаме. Ако ние направим нашата част, тогава ще носим благословения и спасение за другите. Нашата сфера на влияние, подобно на тази на Авигея, включва нашия семеен партньор, независимо дали той е християнин или не; нашето семейство, включително нашите родители и деца; нашите съ-работници, тези, които ни предлагат служба, които работят като колеги, или имат пост над нас; и разбира се, нашите съседи.

Най-голямата красива тайна на Авигея бе да постави себе си в ръцете на Великия Бижутер и да Му позволи да я оформи. Тя можеше да бъде необработен диамант; обаче, тя позволи да бъде внимателно обработена, очистена и направена красива от нейния Създател.

Промяната не може да настъпи без предаване. Нито един камък не може да засияе без преди това да мине през ръцете на изкусен Бижутер, който го почиства и полира. За да станем диаманти, полирани бижута, които сияят за Исус, ние трябва напълно да Му се предадем. Когато отразяваме любовта и благодатта на нашия Спасител, тези красиви черти на нашия характер, ние сияем като диаманти за Него.

V – Заключение

От историята на Авигея можем да научим чудесни уроци; но най-важният урок ни насочва към Исус. Когато Авигея постави себе си между Давид и Навал, предлагайки тя да бъде наказана за греховете на своя съпруг, това ни напомня за Исус, Който постави Себе си между Бога и човечеството и получи наказанието за всички наши прегрешения, като така ни запази от Божия гняв.

Докато бе на земята Христос бе заобиколен от съвсем обикновени смъртни, груби, обикновено изглеждащи камъни, грешници. Той бе най-изключителния Диамант между всички диаманти, благословение за света и Той напълно изпълни мисията Си. Неговата огромна жертва не ни ли мотивира да покажем, че ако Той ни е обичал толкова много, и ние също можем да се обичаме един друг? Ако на нас ни е простено, не можем ли и ние да прощаваме? Ако сме били поканени да участваме в Сватбеното Празненство на Агнето, не можем ли да споделяме хлябът на истината, състраданието и правдата с тези, които са гладни?

Авигея можеше да издържи своя съвсем не съвършен брак с Навал, защото се бе научила да гледа на Бога. Исус можа да издържи нашия грешен свят на грях и безразличие, защото гледаше към Бога. Авигея изпълни призиванието си и в правилното време Бог промени обстоятелствата в живота и, като и позволи да се омъжи за цар Давид. Исус изпълни Своето призвание и това стана в правилното време. Бог промени обстоятелствата, като Го възкреси от студения гроб и Му даде ключовете за Небето.

Ако обстоятелствата в живота ви са трудни, ако има хора като Навал в пътя на живота ви, гледайте към Бога. Изпълнете призиванието си. Бог води.

Може всички да сме били необработени диаманти; обаче, за да сияем като Авигея е необходимо да се предадем на Великия Бижутер и да Му позволим да премахне грубата ни външност и да полира духа в нас, така че красотата на Неговия характер да бъде разкрита в живота ни. Тогава ще сияем за Негова слава и почест където и да се намираме.

Нека ежедневно да растем във взаимоотношенията си с Него, като се стремим да развием нежен и мирен дух. Нека бъдем последователни и верни в думите и действията си. Нека практикуваме любезност и гостоприемство. Нека ходим със скромност и благоразумие, като изпълняваме това, което Бог ни е призовал да правим.

Молим се Святия Дух да ни помогне да бъдем като диаманти в ръцете на Великия Бижутер и да ни даде радостта да виждаме какво Бог може да направи в нас, за нас и чрез нас и чрез Неговата църква.

Детска история Божии диаманти

Павел беше във втори клас и учеше усилено. Един ден той полюбопитства за една нова дума, която беше видял и искаше да узнае значението и.

На следващия ден по време на часа по четене той попита: „Госпожо Смит, какво означава думата „характер“? Видях тази дума в една от книгите на татко и бих искал за зная какво означава тя”. Другите ученици също поискаха да узнаят значението и.

Госпожа Смит разбрала, че това е подходящо време, за да предаде един важен урок на своите ученици. Тя ги помолила да почакаат до следващия ден, защото искала да им покаже нещо много интересно.

На следващия ден, когато започнал часа, госпожа Смит внимателно извадила една кадифена кутийка от джоба си. Бавно тя я отворила и показала на учениците какво има в нея.

Красивата кутийка съдържала тъмна, грубо изглеждаща бучка.

„Павел, виждал ли си някога камъче като това? На какво ти прилича?”

„Ами, да, госпожо Смит, виждал съм нещо подобно на него. Мисля, че това прилича на изсъхнало парче мърсотия”.

„Добре, това твърдо, тъмно парче съдържа в себе си нещо много красиво. Вижте!”

След това учителката отчупила парченце от камъчето и под твърдата коричка Павел и другите деца могли да видят красив, блестящ камък; той нямал специфична форма, но те забелязали, че бил много блестящ. Никога преди не били виждали нещо подобно.

Госпожа Смит продължила: „Вчера Павел попита за значението на думата „характер”. Подобно на повечето думи, които използваме и думата „характер” има повече от едно значение, но ние ще говорим сега само за едно от тях. Характерът е нещо, което не можете да видите. Нека обясня. Има много неща, които не можем да видим, но знаем, че те съществуват. Например, не можем да видим любовта и щастието, но знаем, че дали хората са щастливи по начина, по който реагират. Знаем дали хората ни обичат по делата им. „Характер” е нещо, което не можем да видим; това е начинът, по който изглеждаме отвътре, и често можем да кажем дали някой има добър или лош характер по начина, по който говори или действа. Характерът е това, което имаме вътре в нас, подобно на това камъче. Той може да прилича само на обикновена бучка или камъче, но може и да крие в себе си нещо много красиво.

„Има хора, които са като тази бучка. Техните действия не са много приятни, или красиви. Те не позволяват на „твърдата обвивка”, непривлекателната част от тяхната личност, да бъде премахната и да станат по-привлекателни в своето поведение. С други думи, да бъде „излъскан”. Това, което се опитвам да ви кажа е, че тези хора не приемат уроците, които Бог ни дава и приличат на груби камъни, които още не са били обработени от бижутер (това е човекът, който работи със скъпоценни камъни и

диаманти). Тези хора продължават да бъдат като тази бучка, тъмна и безформена, защото те не позволяват на Исусовата любов да им помогне да бъдат добри и мили.

„Когато приемем поученията, дадени от Бога, и Му позволим да ръководи живота ни, ние Му позволяваме да бъде наш Бижутер. Той ни почиства и излъсква, и премахва несъвършенствата от характера ни и скоро ние ставаме като един красив скъпоценен камък”.

След това госпожа Смит извадила друга кутийка от джоба си. Тя била покрита с червено кадифе и когато я отворила, учениците могли да видят един красив камък, който бил обработен и сияел на слънцето. Учениците били удивени. Никога преди не били виждали толкова красив камък.

Този красив камък бил начинът да се покаже какво е красивият характер и това е, което Бог прави с нас, когато ни помага да променим сърцата си и ни превръща в красиви, ярки примери за Него. Той ни показва кое е правилно; Той ни учи и ни помага. Ако Му позволим „да изчисти” всички неща, които са погрешни в живота ни, ние ще сияем като такъв ярък камък. Хората ще забележат, че имаме „сияещ” характер чрез добрите ни дела, любезността ни и любовта ни към другите.

Какви други примери можете да дадете за неща, които помагат да се покаже красотата на характера? (Нека децата дискутират относно чертите на характера).

Когато позволим на Бог да изчисти живота ни, ще бъдем справедливи, честни, приятели и любезни. Ще сияем в този свят и ще разкриваме любовта на Исус към другите.

Павел бил удивен да види, че красивия камък в ръката на учителката сияел на слънцето и казал: „Госпожо Смит, искам живота ми да бъде като този ярък камък. Искан живота ми да сияе за Исус!”

Момчета и момичета, искате ли живота ви да сияе като скъпоценен камък?
„Диамантената песен” („Когато Той дойде” – Адвентна песнарка №218) ни казва, че всички ние сме диаманти, които принадлежат на Исус. Нека заедно изпеем тази песен.

Бележка: Както бе споменато в историята, пригответе си два камъка в различни кутийки, които да покажете на децата, докато разказвате историята. (Единият камък може да бъде покрит с изсъхнала клина, а другият трябва да бъде ярко, полирано бижу). В края на историята изпейте, „Когато Той дойде” (Адвентна песнарка №218) заедно с децата. Поканете цялото събрание да се присъедини в изпяването на последните две строфи.

Цитати за жените
От творчеството на Елън Г.Уайт

„Когато трябва да се извърши голяма и от голямо значение работа, Бог избира мъже и жени за нея. Ако двата пола не бъдат обединени работата ще страда”, Евангелизъм, стр. 469.

„Ако желаем може да извършим благородна работа за Бога. Жената не познава силата, която има за Бога... За жената има една по-висша цел, една по-велика съдба. Тя би трябвало да развива и култивира силите си, защото Бог може да ги използва във великото дело за спасяване на души от вечна разруха”, Свидетелства към църквата, т. 4, стр. 642, и Евангелизъм, стр. 465.

„Никога преди не е имало време, когато да са били нужни повече работници от днес. В редиците ни има братя и сестри, които би трябвало да дисциплинират себе си, за да се ангажират в това дело. Във всичките ни църкви трябва да се направи нещо, за да се разпространи истината. Задължение на всички е да изучават различните точки от нашата вяра”. Ревю и Херълд, април 1, 1880.

„Ако имаше двадесет жени там, където сега има само една, които биха направили светлата мисия (служенето от човек на човек) своя най-скъпа работа, бихме видели повече обърнати към истината. Преобразяващото, меко влияние на жената християнка е нужно във великото дело на проповядване на истината”. Евангелизъм, стр. 471.

„Със сигурност трябва да има по-голям брой жени ангажирани в делото на служене за страдащото човечество... Когато вярващите жени почувстват бремето за души... те ще работят така, както Христос работеше. Те няма да считат никоя жертва за твърде голяма за спечелването на души за Христос”. Евангелизъм, стр. 465.

„Интелигентните жени християнки могат да използват талантите си в много висша степен... Съпруги и майки в никакъв случай не трябва да пренебрегват своите съпрузи и деца, но могат да направят много, без да пренебрегват семейните си задължения”. Служене за добруване, стр. 164.